

Instrumentacja

Nazwa przedmiotu

Wydział Kompozycji, Teorii Muzyki i Reżyserii Dźwięku

Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot

program studiów

Kompozycja i Teoria Muzyki

Kierunek

Kompozycja

Specjalność

-

Specjalizacja

stacjonarne	pierwszego stopnia	obowiązkowy	ćwiczenia	indywidualne	zajęcia w pomieszczeniu dydaktycznym AMFN
Forma studiów	Poziom studiów	Status przedmiotu	Forma przeprowadzenia zajęć	Tryb realizacji	

ROK I		ROK II		ROK III	
sem. I	sem. II	sem. I	sem. II	sem. I	sem. II
✓	✓	✓	✓	✓	✓
ZO	ZO	ZO	ZO	ZO	ZO
ECTS					
2	2	2	2	2	2

Liczba godzin kontaktowych z pedagogiem

70

Liczba godzin indywidualnej pracy studenta

290

punkty ECTS

12

* Forma zaliczenia: **Z** – zaliczenie bez oceny | **ZO** – zaliczenie z oceną | **E** – egzamin

Koordinator przedmiotu	Kierownik Katedry Kompozycji	
Prowadzący przedmiot	dr hab. Michał Dobrzyński, profesor uczelni	<i>m.dobrzynski@amfn.pl</i>
	ad. dr Łukasz Godyla	<i>l.godyla@amfn.pl</i>
	ad. dr Szymon Godziemba-Trytek	<i>sz.godziemba@amfn.pl</i>
	ad. dr Paweł Kwapiński	<i>p.kwapinski@amfn.pl</i>

Metody kształcenia

Metody weryfikacji efektów uczenia się

1.	analiza przypadków	1.	kontrola przygotowanych projektów
2.	praca indywidualna	2.	realizacja zleconego zadania
3.	uczenie się w oparciu o problem (PBL)	3.	Wybór z listy.

Podstawowe kryteria oceny

semestr I

Poprawna realizacja ćwiczeń instrumentacyjnych i obecność na zajęciach.

semestr II

Poprawna realizacja ćwiczeń instrumentacyjnych i obecność na zajęciach.

semestr III

Poprawna realizacja ćwiczeń instrumentacyjnych i obecność na zajęciach.

semestr IV

Poprawna realizacja ćwiczeń instrumentacyjnych i obecność na zajęciach.

semestr V

Poprawna realizacja ćwiczeń instrumentacyjnych i obecność na zajęciach.

semestr VI

Poprawna realizacja ćwiczeń instrumentacyjnych i obecność na zajęciach.

Cele przedmiotu

- Ukształtowanie warsztatu instrumentacyjnego opartego na wykorzystaniu specyficznych właściwości brzmienia poszczególnych instrumentów i ich grup, charakterystyki techniki gry, środków artykulacyjnych i dynamicznych. Uzyskanie umiejętności twórczego formowania różnorodnych zestawień instrumentalnych.
- Zdobycie wiedzy z zakresu ewolucji techniki orkiestracyjnej od okresu klasycznego do początku drugiej połowy XX wieku.
- Rozwijanie wrażliwości na barwę brzmienia pojedynczych instrumentów i ich kumulacji oraz wewnętrznej wyobraźni w sferze m.in. barwy, artykulacji i wielowarstwowości faktury orkiestrowej.

Wymagania wstępne

Podstawowa wiedza w zakresie harmonii i historii muzyki; biegła znajomość zapisu nutowego (z uwzględnieniem czytania nut w kluczu altowym i tenorowym).

Treści programowe

semestr I

- Opracowanie smyczkowania w wybranych kompozycjach
- Opracowanie na orkiestrę smyczkową trzech instrumentacji, w których istotną rolę odgrywają: wielodźwięki, różnorodne techniki artykulacyjne, dyspozycja instrumentów (role instrumentów, różne rodzaje *divisi*), rozwinięte środki kolorystyczne.
- Instrumentacja na orkiestrę smyczkową w stylu sonorystycznym

semestr II

- Orkiestracja w stylu klasycznym (z wykorzystaniem instrumentów historycznych)
- Orkiestracja w stylu romantycznym (z wykorzystaniem współczesnych instrumentów)
- Instrumentacja na wielki zespół perkusyjny

semestr III

- Orkiestracja w stylu "symbolizmu"
- Orkiestracja w stylu neoklasycznym

semestr IV

- Orkiestracja fragmentu kompozycji A. Weberna charakteryzującego się fakturą punktualistyczną. Konfiguracje interinstrumentalne
- Orkiestracja kompozycji opartej na technice grupowej z początku drugiej połowy XX w. Układy intergrupowe

semestr V

- Orkiestracja fragmentu kompozycji O. Messiaena. Małe i duże *tutti*
- Orkiestracja statycznych mas brzmieniowych. Klastery i klastery ażurowe

Semestr VI

- Orkiestracja kumulacji mobilnych mas i zróżnicowanych obiektów brzmieniowych. Połączenie poznanych technik instrumentacyjnych
- Instrumentacja na zespół orkiestrowy o obsadzie nietypowej w wymiarze jakościowo-ilościowym, obejmującej kilkudziesięciu instrumentalistów (z możliwym udziałem wokalistów)

Kategorie efektów	EFEKT UCZENIA SIĘ		Kod efektu
Wiedza	1	znać tradycyjne modele form muzycznych i rozumie relacje między elementami oraz ich funkcje w dziele muzycznym	P6_K_W02
	2	znać techniki stosowane w twórczości kompozytorskiej	P6_K_W04
Umiejętności	1	umieć tworzyć i realizować własne koncepcje artystyczne oraz dysponować środkami do ich wyrażania	P6_K_U01
Kompetencje społeczne	1	rozumieć potrzebę uczenia się przez całe życie	P6_K_S03

Literatura podstawowa

- Drobner M., *Instrumentoznawstwo i akustyka*, PWM Kraków 1980
- Kotoński W., *Instrumenty perkusyjne we współczesnej orkiestrze*, PWM Kraków 1981 (Wyd. II)
- Pawłowski J., *Podstawy instrumentacji*, PWM Kraków 1970 (Wyd. II)

Literatura uzupełniająca

- Adler S., *The Study of Orchestration*, W. W. Norton and Company, New York 1989
- Carse A., *The History of Orchestration*, Dover Publications, New York (1925 reprint)
- Hadryś S., *Clarino – sztuka gry na trąbce naturalnej*, Akademia Muzyczna im. F. Chopina, Warszawa 1981
- Piston W., *Orchestration*, Victor Gollancz Ltd., London 1969
- Rimski-Korsakow M.A., *Zasady instrumentacji*, tłum. Z. Wendyński, PWM Kraków 1953
- Sachs C., *Historia instrumentów muzycznych*, PWM Kraków 1953.
- Zieliński M., *Model mozartowskiej orkiestry symfonicznej*, Akademia Muzyczna im. F. Nowowiejskiego, Bydgoszcz 2010

Biblioteki wirtualne i zasoby on-line (opcjonalnie)

Data modyfikacji	28.02.2025	Autor modyfikacji	dr Łukasz Godyla
Czego dotyczy modyfikacja	Aktualizacja efektów uczenia się.		